

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5653

гр. София, 14.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в закрито заседание на 14.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

като разгледа дело номер **3281** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 78, ал. 7 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). С молба до Административен съд – София град с вх. № 25917/11.07.2022г. по описа на АССГ от Националното бюро за правна помощ (НБПП) е представено решение №СФ-4297-10035/2022 г. от 19.05.2022г., с което на основание отчет №4297/2022г. за предоставена правна помощ от адвокат З. А. С. по адм. дело №3281/2020 г. по описа на АССГ и на основание чл.24, изр.2 във вр. с чл.9, ал.4 от Наредбата за заплащане на правна помощ, на адвокат З. А. С. е определено да се изплати възнаграждение в размер на 450 лева. Иска се на основание чл. 189 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и чл. 81 във вр. с чл. 78, ал. 7 ГПК вр. чл. 27а от Закона за правната помощ (ЗПП) в полза на НБПП да бъдат присъдени посочените разноски и да се издаде изпълнителен лист.

Искането на Националното бюро за правна помощ е допустимо - подадено е от институцията, която организира - чл. 6, ал. 2 ЗПП и заплаща предоставената правна помощ - чл. 39 ЗПП.

Съгласно чл. 27а ЗПП в определените със закон случаи лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на Националното бюро за правна помощ направените разноски. Административнопроцесуалният кодекс не съдържа разпоредба, която да урежда дължимостта на разноските за предоставена правна помощ. С оглед на това приложение следва да намерят, съответно, разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс. Съгласно чл. 94, ал. 1 ГПК правната помощ, състояща се в адвокатска защита, е безплатна. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл. 97, ал. 1 ГПК съдът осъжда получилото правна помощ лице да внесе всички суми от плащането, на които е било освободено. Настоящият случай не е такъв.

Друга разпоредба на Гражданския процесуален кодекс, която има отношение към

възстановяването на разноските за получена правна помощ е чл. 78, ал. 7. По предписанието на тази разпоредба, ако претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена, изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на НБПП съразмерно с уважената част от иска; в случаите на осъдително решение лицето, получило правна помощ, дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Съгласно чл. 27а ЗПП лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски само в определени със закон случаи. В конкретния случай правната помощ е предоставена за процесуално представителство по дело, образувано по предявен от З. К. С. иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. За тази категория дела не е предвидено изключение от правилото за финансиране на правната помощ от държавния бюджет в интерес на правосъдието, за да се гарантира равен достъп до правосъдие на лицата, които нямат средства за заплащане на адвокатско възнаграждение.

Съгласно чл. 94 ГПК, субсидиарно приложим на основание чл. 144 АПК, адвокатската защита с характер на правна помощ е безплатна. В същия смисъл са разпоредбите на чл. 2 и чл. 22 ЗПП. Това, че помощта е безплатна означава, че лицата, на които е предоставена, не дължат по начало възстановяване на средствата, чрез които тя им се осигурява, на държавата. Именно това е принципното положение, върху което почива уредбата на правната помощ в ЗПП - правната помощ се предоставя на физически лица, съгласно чл. 5 ЗПП, и се поема от държавата, като по този начин се гарантира конституционно признатото им право на защита в процеса. Изключение от този принцип, съгласно чл. 27а ЗПП, е възможно само в предвидените със закон случаи, както се посочи по - горе.

Неотнoсима е и разпоредбата на чл. 78, ал. 7, изр. първо ГПК, която урежда случаите, в които претенцията на лицето, което е получило правна помощ, е уважена. Не е налице и хипотезата на чл. 78, ал. 7, изр. второ, тъй като макар иска ан З. К. С., който е получил правната помощ да не е уважен, постановеното съдебно решение не е осъдително.

Разпоредбите на НПК и в частност на чл. 189, посочена като правно основание в подадената молба от НБПП, не намират субсидиарно приложение в съдебните административни производства, включително по ЗОДОВ.

С оглед на горното, съдът приема, че не е налице определен в закона случай по чл. 27а ЗПП за дължимост от страна на получилия правна помощ ищец на направените разноски за адвокатско възнаграждение. Правото на безплатна правна помощ е инструмент за гарантиране на конституционното право на защита - чл. 56 от Конституцията, и ограничаването му не може да става чрез прилагане на правни норми по аналогия.

Видно от изложеното претенцията на Националното бюро за правна помощ е неоснователна, поради което искането му следва ад се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 78, ал. 7 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 31 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Националното бюро за правна помощ за присъждане на разноски по адм. дело №3281/2020 г. по описа на Административен съд- София град в размер на 450 лева /четирисотин и петдесет/ лева, представляващи определено с

Решение №СФ-4297-10035/2022 г. от 19.05.2022г. на Националното бюро за правна помощ възнаграждение за правна помощ, предоставена на З. К. С. от адвокат З. А. С..
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на НБПП.

СЪДИЯ: